

judikatuře zdůrazňuje význam směrnic o zadávání veřejných zakázek pro volný pohyb služeb a pro spravedlivou hospodářskou soutěž na úrovni Unie. Svévole a nevhodné „rozdělení“ jednotných zakázek na služby by tyto cíle podkopalo.

Rozpočtové důvody rozdělení do stavebních fází rovněž nemohou odůvodnit umělé rozdělení jednotné hodnoty zakázky. Bylo by v rozporu s účelem evropských směrnic v oblasti zadávání veřejných zakázek pohlížet na jednotný projekt veřejné zakázky, který probíhá z čistě rozpočtových důvodů v několika etapách, pouze z tohoto důvodu jako na několik samostatných zakázek a tím je vyjmut z působnosti směrnice. Článek 9 odst. 3 směrnice naopak zakazuje takové umělé rozdělení jednotného projektu veřejné zakázky.

Celkově je třeba konstatovat, že se v případě sporných zakázek jedná o jednotný zadávací postup, jehož hodnota by v okamžiku zadání zakázky překročila hranici stanovenou ve směrnici. Zakázka tudíž měla být předmětem postupu pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU v souladu se směrnicí. K tomu však nedošlo, a žalovaná tudíž porušila směrnici 2004/18/ES.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Maďarská republika

(Věc C-575/10)

(2011/C 72/09)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Kukovec a A. Sipos, zmocněnci)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit, že Maďarská republika tím, že v zadávacím řízení veřejných zakázek nezaručila hospodářským subjektům možnost využívat schopnosti jiných subjektů bez ohledu na právní povahu vztahů mezi nimi a těmito subjekty, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 47 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 směrnice 2004/18/ES (¹) a z čl. 54 odst. 5 a 6 směrnice 2004/17/ES (²).

— uložit Maďarské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice 2004/17 i směrnice 2004/18 přiznává uchazečům v zadávacím řízení veřejných zakázek možnost doložit své vlastní schopnosti a splnění kritérií pro výběr tím, že využijí schopnosti jiných subjektů, a to bez ohledu na právní povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty.

Podle Komise maďarská právní úprava, která v případě určitých kvalitativních kritérií umožňuje uchazečům využít prostředků jiných subjektů, které se přímo neúčastní plnění zakázky, pouze tehdy, pokud v těchto subjektech drží většinový podíl, který jim umožňuje uplatňovat v těchto subjektech svůj vliv, není v souladu s příslušnými ustanoveními uvedených směrnic. Napadená vnitrostátní právní úprava tak v případě subjektů, které se plnění zakázky neúčastní jako subdodavatelé, ukládá uchazečům dodatečnou podmínku, aby v průběhu zadávacího řízení veřejných zakázek mohli využít schopností takových subjektů.

Ustanovení směrnic jsou jasná: nevyžadují, aby subjekty poskytující prostředky byly přímo zapojeny do plnění zakázky, ale aby vnitrostátní právní úprava zaručovala možnost využít prostředků těchto subjektů *bez ohledu na právní povahu vztahů* mezi uchazečem a těmito subjekty. Jediným požadavkem je, aby uchazeč byl schopen veřejným zadavatelům prokázat, že skutečně bude disponovat prostředky potřebnými pro splnění zakázky.

Podle Komise však maďarská právní úprava, která je předmětem žaloby, v tomto ohledu omezuje možnosti uchazečů, kterým prakticky nezbyvá nic jiného, než subjekty, které poskytují uvedené prostředky, zapojit do plnění zakázky jako subdodavatele, pokud již od počátku nedrží v uvedených subjektech většinový podíl, který jim umožňuje uplatňovat v těchto subjektech svůj vliv.

Komise tvrdí, že napadenou vnitrostátní právní úpravu nelze odůvodnit účelem potírání jednání, jehož cílem je obcházet právní předpisy týkající se veřejných zakázek, jelikož takového účelu se nelze dovolávat k odůvodnění ustanovení, které je v rozporu s právními předpisy Unie týkajícími se veřejných zakázek a které nepřiměřeně omezuje procesní práva a povinnosti vyplývající ze směrnic. Členské státy samozřejmě mohou v rámci mezí stanovených směrnicemi rozhodovat o tom, jakou formou mají uchazeči dokládat, že budou skutečně disponovat prostředky jiných subjektů, ale musí tak činit tak, aby nevznikaly rozdíly v závislosti na právní povaze vztahů s takovými subjekty.

Komise odmítá tvrzení Maďarské republiky, že subjekt, který se neúčastní plnění zakázky, nemůže doložit, že splňuje minimální kritéria pro výběr uchazečů spočívající v tom, že v okamžiku plnění zakázky budou moci skutečně poskytnout nezbytné prostředky. Komise v této souvislosti zdůrazňuje, že čl. 48 odst. 3 směrnice 2004/18/ES výslovně stanoví, že uchazeč může doložit dostupnost prostředků jiných subjektů „tím, že předloží závazek poskytnout nezbytné prostředky hospodářskému subjektu“. Z uvedeného plyne, že subjekt, který poskytuje své prostředky, může doložit, že disponuje prostředky, které bude muset poskytnout v okamžiku plnění zakázky, aniž se musí plnění zakázky přímo účastnit.

Komise nakonec uvádí, že napadená vnitrostátní právní úprava může mít diskriminační účinky vůči zahraničním uchazečům. Přestože se maďarská právní úprava vztahuje na všechny uchazeče, *de facto* omezuje možnosti zejména zahraničních uchazečů účastnit se veřejných zakázek, neboť ti zpravidla nedisponují v místě plnění zakázky všemi prostředky nezbytnými k jejímu splnění, takže v zadávacích řízeních veřejných zakázek musí častěji než maďarští uchazeči využívat schopností místních hospodářských subjektů, které jsou na nich závislé.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19).

Žaloba podaná dne 10. prosince 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-577/10)

(2011/C 72/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Traversa a C. Vrignon, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že přijetím článků 137 č. 8, 138 třetí odrážky, 153 a 157 č. 3 programového zákona (I) ze dne 27. prosince

2006 (¹), ve znění platném od 1. dubna 2007, Belgické království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této žalobě Komise tvrdí, že vnitrostátní právní předpisy ukládající nezávislým poskytovatelům služeb, usazeným v jiných členských státech, kteří zamýšlejí v Belgii dočasně poskytovat služby, povinnost předkládat předběžné prohlášení (prohlášení „Limosa“), představují překážku volnému poskytování služeb.

Zprvce má Komise za to, že napadená ustanovení představují diskriminační omezení, jelikož ukládají dodatečné administrativní formality, které jsou pro dotyčné nezávislé poskytovatele služeb odrazující a nezanedbatelné, a zavádějí systém kontroly, který se vztahuje pouze na poskytovatele usazené v jiném členském státě, aniž je toto nerovné zacházení odůvodněno objektivními skutečnostmi.

Zadruhé žalobkyně uvádí skutečnost, že toto omezení volného pohybu služeb, i v případě, že by nebylo diskriminační, není odůvodněno z hlediska cíle obecného zájmu, cíle zachování finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení, ani z hlediska cílů zabránění podvodům či ochrany pracovníků.

(¹) *Moniteur belge*, 28. prosince 2006, s. 75178.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 6. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten

(Věc C-578/10)

(2011/C 72/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: L.A.C. van Putten